

gaet tre Maaneder, efter at Lovforslaget var fremsat, og indtil det nu havde Udsigt til at blive vedtaget. Hvis det var saaledes, at Ministeriet og Ministeriets Parti vilde have en hurtig Vedtagelse af et Lovforslag, tror jeg, det vilde have gjort klogere i at fremsætte et Lovforslag af en noget anden Art, f. Eks. et Lovforslag i den Retning, som der nu foreligger Enighed om fra de tre Partiers Side. Og at Situationen var saaledes, tror jeg ikke, det høje Ministerium kunde være helt uvidende om, thi allerede ved Arbejdsloshedslovens Behandling i November Maaned fik vi i Landstingsudvalget Meddelelse om, hvad der paatænkte fra Ministeriets Side; den højtærede Socialminister gjorde Rede for de Tanker, hvorpaa det senere fremkomne Lovforslag er baseret, og jeg tror ikke, at Ministeriet ved Udtalelser i dette Udvalg i nogen Henseende blev ansporet til at gaa den Vej, tværtimod. Ej heller fik det Lovforslag, der i Begyndelsen af Januar kom frem fra den højtærede Ministers Side nogen særlig god Modtagelse, ikke en Gang hos det radikale Parti, og det viser sig da ogsaa, at det var betydelig ændret, da det gik fra Folketinget herover.

Hvad angaar selve Forhandlingerne, véd det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds lige saa godt som jeg, at vi ikke, og jeg tør sige heller ikke de Konservative, nogen Sinde har opfordret til en længere Fortsættelse af Forhandlingerne. Tværtimod har det stadig været det ærede Partis Meningsfæller, der har villet have Forhandlingerne ført videre, og som nu ogsaa, ved at Regeringspartiet frafaldt Kravet om det direkte Tilskud, naaede til et Resultat, det Resultat, der foreligger i Dag. Men jeg forstod det saaledes, at denne Beklagelse var rettet mod de andre Partier, og det tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret til.

Det kom mig ikke uventet, at den højtærede Erhvervsminister frabad sig det Tolddiktatur, som jo i Virkeligheden det konservative Partis Forslag indeholder, i alt Fald det skitserede Forslag, som Partiet lod offentliggøre i Bladene, kort efter at det var fremsat i Udvalget —, at det senere er blevet ændret til, at et Rigsdagsudvalg skulde medvirke, er en anden Side af Sagen. Den højtærede Erhvervsministers Udtalelser her er ganske, som de har været i Udvalget, og saaledes som mit Parti har givet sin Tilslutning til dem. Vi kunde ikke gaa med til Toldforanstaltninger af den Art, som var foreslaaet af det konservative Folkeparti. Det forekommer mig ogsaa, at der i det ærede 14de landstingsvalgte Med-

lems Udtalelser laa ligesom en Undskyldning for det Forslag, der oprindeligt var fremkommet, og det forstaar jeg saa inderlig godt. Naar det ærede Medlem henviser til, at den diktatoriske Myndighed allerede var begrænset i 1908, hvor kan det ærede Medlem og hans Meningsfæller saa tro, at Ministerens Myndighed skulde kunne udvides nu, da vor Landbrugseksport er naaet op til en Højde, som vi slet ikke kendte i tidligere Tid, og hvor det vilde være langt mere faretruende for os, om vi gik til de yderliggaaende Toldforanstaltninger, der er foreslaaet af det konservative Parti?

Det ærede Medlem udtalte, at det ikke vilde betyde nogen Fordyrelse af danske Varer. Ja, det er nu ikke rigtigt, det maa jo i Almindelighed give en Fordyrelse af Varerne, det kan der nævnes mange Eksempler paa. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at selv om der ikke kom en Fordyrelse paa Skotøjet i 1922, har man i alt Fald ikke noget Bevis for, at Prisfaldet ikke vilde være kommet, hvis man ikke den Gang var gaaet til Importregulering. At det i adskillige Tilfælde vil fordyre Varen, kan man let nævne Eksempler paa. Jeg har for mit Vedkommende et Eksempel, som ligger ganske nær, og som jeg lige skal nævne. Et Firma skulde have en jernindustriell Vare, og der blev samtidig forlangt Tilbud fra en dansk og en udenlandsk Virksomhed. Tilbudet fra den danske Virksomhed laa paa 344 Kr. pr. Ton, Tilbudet fra den udenlandske paa 227,50 Kr. pr. Ton, men dertil kom saa ca. 30 Kr. i Told og 3 Kr. i Fragt, saaledes at det udenlandske kom til at ligge paa 260,50 Kr. Men Raajernsprisen var 120, og Lønnen var 160 Kr. pr. Ton, det gav 280. At en Toldforhøjelse dér vilde have gjort nogen som helst Nytte, kan jeg ikke indse; thi naar Jernprisen og Arbejdslønnen tilsammen er højere end det Beløb, man med den nuværende Told kan købe Varen for fra Udlandet, vil det selvfølgelig kun virke prisfordyrende; hvis der kommer yderligere Told paa. Arbejdet blev bevaret for det danske Firma, ved at Køberen strakte sig til at give 10 pCt. mere for Varen, medens Arbejderne slog noget af paa deres Løn, og Virksomheden leverede Varerne uden nogen væsentlig Godtgørelse for Generalomkostningerne. Det viser sig da ogsaa af en hel Del af de Henvendelser, der er kommet, navnlig af Henvendelsen fra Læderindustrien, at Told slet ikke kan hjælpe. Jeg har i alt Fald faaet det Indtryk, og det har sikkert flere Medlemmer af